

ฟัง - พูด - อ่าน - เขียน - แปล

เรื่องง่ายๆ ถ้าเข้าใจ Structure

เก่งอังกฤษ

//แบบก้าวกระโดด

ด้วย English Structure

ฟังรู้เรื่อง
พูดได้ตอบ
ได้ทันที

เขียนได้
อย่าง
คล่องแคล่ว

อ่านและ
แปลเข้าใจ
ความหมาย

* เรียนรู้โครงสร้างประโยค เพื่อให้ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว

* ภาพประกอบ 4 สีสดใส อธิบายละเอียด เข้าใจง่าย

* พร้อมแบบฝึกหัดทดสอบความเข้าใจและเฉลยท้ายเล่ม

150-

Example

เก่งอังกฤษ

แบบก้าวกระโดด

ด้วย

English
Structure

เก่งอังกฤษ

แบบก้าวกระโดด

ด้วย

English Structure

ISBN 978-616-527-827-0

ราคา 150 บาท

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 โดยสำนักพิมพ์เอ็มไอเอส ห้ามนำส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ไปลอกเลียนแบบ ทำสำเนา ถ่ายเอกสาร หรือนำไปเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายต่างๆ ไม่ว่าจะในรูปแบบใดๆ นอกจากนี้ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากทางสำนักพิมพ์เท่านั้น ชื่อผลิตภัณฑ์และเครื่องหมายการค้าต่างๆ ที่อ้างถึงเป็นของบริษัทนั้นๆ

คณะผู้จัดทำ

บรรณาธิการสำนักพิมพ์ ชิตพงษ์ กวีวรรุติ ผู้เขียน สุธิดา วิมุตติโกศล บรรณาธิการ บุษกร กู้หลี่ ศิลปกรรม วณิชยา ตันเจริญลาภ พิสูจน์อักษร ดุจเดือน กลั่นสุวัต, ดุจดาว บัวทอง ประสานงานสื่อสิ่งพิมพ์ บุษกร กู้หลี่ ฝ่ายการตลาด วราลี สิทธิจินดาวงศ์ พิมพ์ที่ บริษัท พิมพ์ดี จำกัด ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา เสริม พูนพันธ์

จัดพิมพ์โดย : **Ig^{English}** ในเครือสำนักพิมพ์เอ็มไอเอส

213/3 ซอยพัฒนาการ 1 (สาธิตประดิษฐ์ 34 แยก 6) แขวงบางโพงพาง
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทรศัพท์ 0-2294-8777 (สายอัตโนมัติ)
โทรสาร 0-2294-8787 www.MISbook.com

จัดจำหน่ายโดย : บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

1858/87-90 ชั้น 19 อาคารที่ซีไอเอฟ ทาวเวอร์ ถนนนางนา-ตราด
แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260
โทรศัพท์ 0-2739-8000 โทรสาร 0-2739-8609 www.se-ed.com

กรณีต้องการสั่งซื้อจำนวนมาก กรุณาติดต่อฝ่ายการตลาด
สำนักพิมพ์เอ็มไอเอส โทรศัพท์ 0-2294-8777 เพื่อรับ
ส่วนลดพิเศษ

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน อาทิ หน้ากระดาษสลับกัน หน้าซ้ำ หน้าขาดหาย ทางสำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบ เปลี่ยนให้ใหม่ โดยสงวนเปลี่ยนตามที่อยู่ด้านบน หรือติดต่อสำนักพิมพ์เอ็มไอเอส โทรศัพท์ 0-2294-8777 (สายอัตโนมัติ)

คำนำ

หลายคนที่เรียนภาษาอังกฤษมานาน อาจต้องประสบกับความยากลำบากในการฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้งๆ ที่ก็รู้คำศัพท์และกฎไวยากรณ์มากพอสมควร นั่นเป็นเพราะว่าเราได้ละเลยเรื่องของ “โครงสร้าง” หรือ “Structure” ของภาษา ซึ่งมีความสำคัญมากสำหรับการเรียนภาษาที่ 2 ใดๆ ก็ตาม

เนื่องจากเราคุ่นเคยกับ “ภาษาแม่” คือภาษาไทย และถูกแวดล้อมด้วยประโยคและตัวหนังสือภาษาไทยจำนวนมาก ทำให้เราสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่วโดยแทบไม่ต้องคำนึงถึงโครงสร้าง พูดง่ายๆ ก็คือ เรามองไม่เห็นโครงสร้างของภาษาไทย แต่ก็รู้จักได้โดยอัตโนมัติและสามารถใช้ได้อย่างไม่รู้ตัว เมื่อต้องมาเรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาที่ 2, 3 เราจึงไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของ “โครงสร้าง” ทางภาษา แท้จริงแล้วหากเราไม่ได้อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เต็มไปด้วยภาษาอังกฤษ และไม่สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านทางประสบการณ์หรือการใช้บ่อยๆ จนเชี่ยวชาญเหมือนกับภาษาไทย การเรียนรู้เรื่องโครงสร้างก็ถือเป็น “ทางลัด” อันหนึ่ง ที่ทำให้เราสามารถเข้าถึงภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็วและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น เรียกได้ว่าเป็นการทำความ “สนธิสนม” กับภาษาอังกฤษแบบประหยัดเวลา ซึ่งจะช่วยเปิดโลกการเรียนรู้และทำให้เราสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนได้ดียิ่งขึ้น

หากผู้เรียนได้ลองเปิดหนังสือเล่มนี้ เราเชื่อมั่นว่า ท่านจะได้รู้จักกับภาษาอังกฤษในมุมมองใหม่ และสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ ของตนเองได้อย่างก้าวกระโดดเลยทีเดียว

สุธิดา วิมุตติโกศล

สารบัญ

บทที่ 1

Introduction เรียนภาษาอังกฤษอย่างไรให้เก่ง 5

บทที่ 2

Word and Part of Speech คำและประเภทของคำ 15

แบบฝึกหัดท้ายบท 50

บทที่ 3

Sentence ประโยค 59

แบบฝึกหัดท้ายบท 80

บทที่ 4

Clause อนุประโยค 84

แบบฝึกหัดท้ายบท 121

บทที่ 5

Phrase วลี 135

แบบฝึกหัดท้ายบท 151

แบบฝึกหัดทบทวน 161

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทและแบบฝึกหัดทบทวน 173

บทที่
1

.....
Example

Introduction

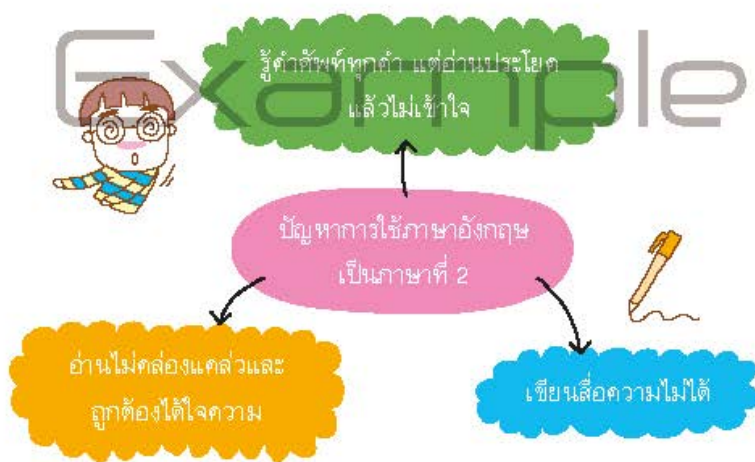
เรียนภาษาอังกฤษอย่างไรให้เก่ง

บทที่ 1

Introduction เรียนภาษาอังกฤษ อย่างไรให้เก่ง

ปัญหาใหญ่อย่างหนึ่งของผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 คือ ไม่สามารถ “อ่าน” ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องได้ใจความ อีกหนึ่งไม่สามารถ “เขียน” เพื่อสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บางครั้งถึงกับต้องเสียเวลาอ่านประโยคๆ เดียวซ้ำไปซ้ำมาอยู่ หลายรอบ แต่สุดท้ายแล้วก็ยังไม่เข้าใจอยู่ดี ถึงแม้จะรู้คำศัพท์ทุกคำก็ยังไม่รู้ความหมาย ของประโยคหรือบทความที่ตนเองอ่าน

ปัญหาเหล่านี้มักเกิดจากความเชื่อที่ว่า “จะอ่านเขียนภาษาอังกฤษให้เก่งนั้น ต้องรู้คำศัพท์มากๆ” ซึ่งอันที่จริงแล้วความคิดนี้ก็ถูกต้องส่วนหนึ่งค่ะ แต่การรู้คำศัพท์ เพียงอย่างเดียวนี้ยังไม่เพียงพอและไม่สำคัญเท่ากับการที่เรามองเห็นถึง “โครงสร้าง” หรือที่มาที่ไปของประโยคหนึ่งๆ ว่ามาจากไหน ประกอบไปด้วยอะไรบ้าง เพื่อที่เราจะได้ เข้าใจความหมายที่ผู้พูดหรือผู้เขียนต้องการสื่อสารได้

● ทำไมเราจึงต้องศึกษาโครงสร้างภาษาอังกฤษ

เมื่อเราเห็นคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ เช่นคำว่า "bird" หากถามว่าเราทราบความหมายของศัพท์คำนี้ไหม

คำตอบก็คือ "ใช่" คำคำนี้เป็นคำนาม (noun รูปย่อคือ n.) มีความหมายว่า "นก"

bird (n.) นก

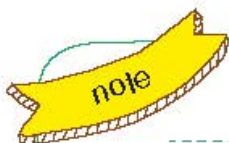
แต่หากถามว่า คำว่า bird มีความหมายในการสื่อสารหรือไม่

คำตอบคือ "ไม่" นั่นก็เพราะคำว่า bird เพียงคำเดียวโดดๆ ไม่อาจทำให้เราเกิดการรับรู้หรือเข้าใจได้ และหากเราเห็นศัพท์คำว่า "eat" บ้างล่ะละ คำคำนี้เป็นคำกริยา (verb รูปย่อคือ v.) มีความหมายว่า "กิน"

Example

eat (v.) กิน

คำว่า eat ก็เช่นเดียวกับ bird ที่ได้ยกตัวอย่างมาแล้ว แม้จะมีความหมายในตัวเองแต่หากเกิดขึ้นลอยๆ ก็ไม่สามารถสื่อสารอะไรได้

เรามาดูตัวอย่างประโยคต่อไปนี้นะคะ

- **The bird is flying.** นกกำลังบิน

bird (n.) นก เดิมมันไม่มีความหมายอะไร แต่ถ้าเราบอกว่าเจ้า**นก**ตัวนี้กำลังบินอยู่ก็จะเกิดความหมายในการสื่อสาร และผู้ฟังก็จะสามารถเห็นภาพตามได้อีกด้วยค่ะ

- **Cats eat fish.** แมวกินปลา

eat (v.) กิน หากเราพูดคำคำนี้ขึ้นมาเฉยๆ ผู้ฟังก็อาจจะตั้งคำถามมากมาย เพราะไม่สามารถสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ เราจึงจำเป็นต้องบอกว่า ใครกิน กินอะไรอยู่ในประโยคตัวอย่างนี้คือ แมวทุกๆ ไป**กิน**ปลาค่ะ

เราจะเห็นได้ว่าคำคำหนึ่งนั้น แม้ว่าจะมีความหมายในตัวเอง แต่ก็ไม่สามารถอยู่ได้โดยลำพัง เพราะมันจะต้องทำหน้าที่อะไรบางอย่างใน “ประโยค” คำคำนั้นจึงจะสามารถสื่อความหมายออกมาได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น เมื่อเราจะศึกษาภาษาใดๆ ก็ตาม เราจึงไม่อาจเลือกรับรู้เพียงหน่วยใดหน่วยหนึ่งของภาษา ไม่ว่าจะเป็นคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ ฯลฯ หากแต่ต้องศึกษารวมทั้งหมดของภาษา หรือจะพูดอีกอย่างหนึ่งคือ เราจะต้องศึกษา “โครงสร้าง” ของภาษานั้นเอง

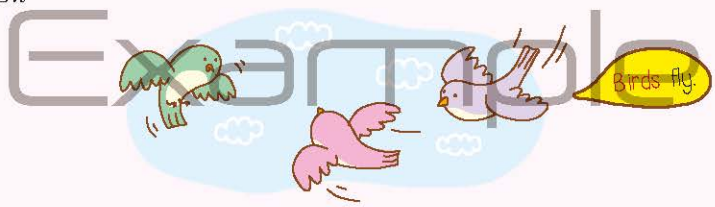
ตอนนี้เรามาเรียนรู้ตัวอย่างการทำให้คำว่า **bird** มีความหมายในการสื่อสาร และวิธีการหาความหมายของคำในประโยค ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามบริบท

- **Birds fly.**
- **I like birds.**

ในภาษาไทย หากเราพูดคำว่า นก ก็เข้าใจได้ว่าเป็นนกทั่วๆ ไป ไม่ใช่เฉพาะว่านกอะไร ส่วนในภาษาอังกฤษนั้นเราจะใช้วิธีการเติม -s ทำยัค เมื่อกล่าวถึงสัตว์หรือสิ่งของทั่วๆ ไปค่ะ

“นก” ในประโยคแรก หมายถึงนกทั่วๆ ไป ไม่เจาะจงว่าเป็นนกอะไร ทำกริยา คือ บิน

ส่วนคำว่า “นก” ในประโยคที่สองนั้นไม่ได้ทำกริยาใดๆ เลย เพราะคนที่ทำกริยา คือ “ฉัน” แสดงกริยา “ชอบ” ส่วนนกเป็นผู้ที่ “ถูกชอบ” (ถูกกระทำเพียงฝ่ายเดียว)

- นกในประโยคแรกจึงทำหน้าที่เป็น ประธานของประโยค
- ในขณะที่นกตัวที่สองทำหน้าที่เป็น กรรมของประโยค

ทั้งสองประโยคเป็นเพียงการยกตัวอย่างง่ายๆ ที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของหน้าที่ของคำนาม ซึ่งผู้เรียนอาจเข้าใจได้โดยไม่ต้องมีความรู้เรื่องโครงสร้างทางภาษาดูด้วยซ้ำ แต่หากเราเจอคำว่า "นก" ในประโยคนี้

I promised myself that I won't stop loving her until **birds can't fly**, but actually I can't deny that I'm falling in love with another lady at work.

Example

ในที่นี้ **birds** ยังมีความหมายคงเดิม และยังคงทำหน้าที่เป็นประธานของคำกริยา **fly** เพียงแค่คำกริยานั้นอยู่ในรูปปฏิเสธ แต่เราไม่อาจทราบได้ว่า อนุประโยค **birds can't fly** (นกบินไม่ได้) นี้ทำหน้าที่อะไรและสื่อความอะไรในประโยค หรือไม่ทราบอีกด้วยว่า เรื่องราวที่ผู้พูดต้องการสื่อเกี่ยวข้องกับข้ออะไรกับการที่นกบินไม่ได้

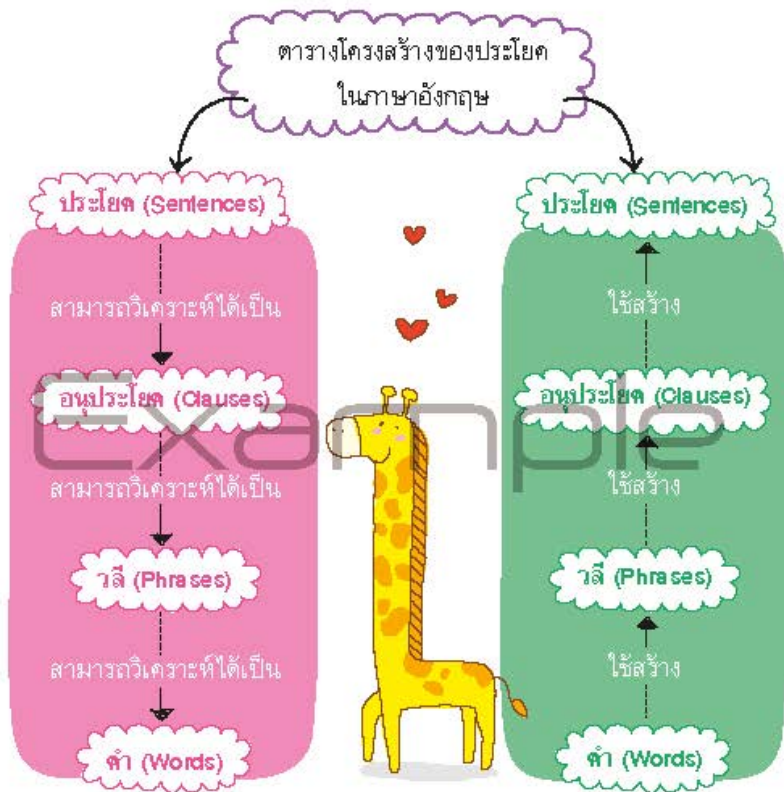
และนี่คือเหตุผลว่า ทำไมเราต้องเรียนโครงสร้างของภาษาละ ซึ่งการศึกษาเรื่องโครงสร้างทางภาษานี้จะช่วยให้ผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาสามารถเข้าใจกระบวนการสร้างประโยคต่างๆ ในภาษาอังกฤษได้มากยิ่งขึ้น และสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและเข้าใจ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนและถูกต้องอีกด้วย

● การศึกษาโครงสร้างภาษาอังกฤษ

สิ่งที่ได้กล่าวมาแล้วว่า การศึกษาโครงสร้างทางภาษานี้จะช่วยพัฒนาทักษะ
ในการอ่านและการเขียนไปพร้อมๆ กัน โดยสามารถศึกษาได้ตามตาราง ดังต่อไปนี้

เรามาเริ่มศึกษาจากตารางด้านบนบนกันก่อนนะคะ จะเห็นได้ว่าการศึกษา
โครงสร้างประโยคช่วยให้เราเข้าใจว่าประโยคนั้นๆ ได้ว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง โดยเริ่มแยก
จากประโยคใหญ่ออกมาเป็นส่วนประกอบย่อยๆ ก่อน ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถทำความเข้าใจ
บริบทได้มากขึ้น โดยไม่ต้องรู้คำศัพท์ทุกคำและเข้าใจความหมายโดยรวมของประโยคได้

การพูดหรือทักทายผู้ใหญ่หรือทักทายเด็กนั้นไม่เกี่ยวกับความยาวของประโยค ซึ่งจะขึ้นอยู่กับ การสื่อความหมายเป็นหลัก ประโยคสั้นถือว่าเป็นประโยคใหญ่ที่สุดที่ใช้ในการสื่อความหมาย ซึ่งอาจจะสั้นขนาดสั้นๆ ก็ได้ หรือในทางกลับกัน วิธีบางวิธีก็อาจจะมีความยาวเป็นบรรทัดๆ เลยก็เป็นได้

ต่อไปเราลองมาดูตัวอย่างการแยกประโยคกันค่ะ

The boy, who wears red shirt, is talking to my mom in the next room.

ประโยคนี้ เราสามารถแยกเป็นอนุประโยคได้ 2 ส่วนด้วยกัน คือ

- ★ 1. **The boy is talking to my mom in the next room.** และ
- ★ 2. **The boy wears a red shirt.**

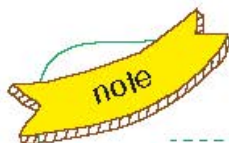
ภายในอนุประโยคแรก ก็มีวลีซ้อนอยู่อีก 2 วลีคือ

- ★ 1. **to my mom** และ
- ★ 2. **In the next room**

The boy wears a red shirt.

และประโยคทั้งประโยคก็สร้างมาจากคำต่างๆ ได้แก่ **the, my, mom, red, room etc.** รวมกันนั่นเอง

A large rounded rectangular box with a green border, containing three horizontal dashed lines for writing notes.

เมื่อเราแยกประโยคที่ซับซ้อนนี้ได้ และทราบหน้าที่ของส่วนประกอบแต่ละส่วนที่แยกออกมา เราก็จะสามารถเข้าใจความหมายของประโยคได้อย่างชัดเจน

ใจความหลักของประโยคคือ เด็กผู้ชายคนหนึ่งกำลังคุยกับแม่ของผู้เขียน

ส่วนขยายที่ผู้เขียนใส่ไปในประโยคคือ เด็กคนนั้นใส่เสื้อสีแดง และสถานที่คุยคือห้องข้างๆ นั่นเอง

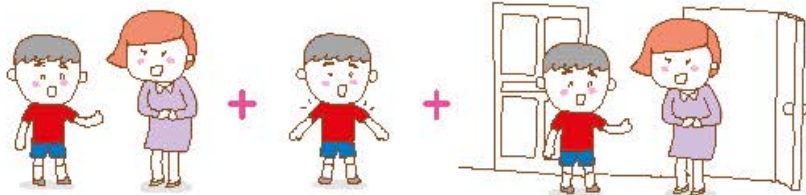

ในทางกลับกัน ตารางด้านขวามือในหน้า 11 จะแสดงให้เห็นถึงวิธีการสร้างประโยคประโยคหนึ่ง โดยเริ่มจากหน่วยที่เล็กที่สุดก่อนนั่นคือ คำ ซึ่งเราจะใช้คำสร้างเป็นวลี ไขว่ล้อสร้างอนุประโยค จากนั้นจึงเชื่อมอนุประโยคสร้างประโยคที่สมบูรณ์ ขึ้นตอนต่างๆ เหล่านี้ก็คือวิธีการเขียนประโยคนั่นเอง

จากตัวอย่างข้างต้น สมมติว่าเรามีข้อมูลดังต่อไปนี้

- ★ The boy is talking to my mom.
- ★ The boy wears a red shirt.
- ★ The boy and my mom are in the next room.

The boy, who wears a red shirt, is talking to my mom in the next room.

หากเรามีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างประโยคก็จะช่วยให้เรารู้จักรวมประโยคเหล่านี้ให้เป็นประโยคเดียวที่สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนและสละสลวย ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนประโยคได้อย่างหลากหลายไม่ซ้ำซากจำเจอีกด้วยค่ะ

note

Example

บทที่
2

.....
Word and Part of Speech

คำและประเภทของคำ

บทที่ 2

Word and Part of Speech

คำและประเภทของคำ

ในบทนี้ เราจะมาทำความรู้จักกับ “คำ” ซึ่งเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดที่มีความหมายในภาษากันค่ะ เพราะคำเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดและเป็นส่วนพื้นฐานในการสร้างประโยค นั่นคือเราเริ่มใช้คำในการสร้างวลี วลีสร้างอนุประโยค และอนุประโยคสร้างประโยค โดยคำแต่ละคำนั้นจะมีหน้าที่แตกต่างกันไปตามแต่ละประเภท ทั้งนี้ไม่ว่าเราจะนำคำมาสร้างเป็นวลีหรืออนุประโยค คำนั้นก็ยังทำหน้าที่เช่นเดียวกับคำเดี่ยวๆ ซึ่งจะได้เรียนรู้ในบทต่อไป

Example

คำ หมายถึง **หน่วยทางภาษาที่เล็กที่สุดที่มีความหมายในตัวเอง** เช่น birds, rain, eat, beautiful, well เป็นต้น โดยมีหน้าที่ทางไวยากรณ์แตกต่างกันไปตามชนิดของคำต่างๆ (Part of Speech) ที่นำมาประกอบกันเป็นประโยคประโยคหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐานที่หลายๆ คนอาจทราบแล้ว ผู้เขียนจึงขอนำมาสรุปคร่าวๆ เพื่อเป็นการทบทวน ดังนี้

● คำนามและคำสรรพนาม (Noun and Pronoun)

คำนาม (Noun) ได้แก่ คำที่เราใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ คุณค่า หรือคุณสมบัติต่างๆ เรียกว่าคำนามทั่วไป (Common Noun) แต่หากใช้เรียกแทนชื่อของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ที่เป็นชื่อเฉพาะเรียกว่าคำนามเฉพาะ (Proper Noun) เราจะใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ในการเขียนเสมอ ไม่ว่าจะอยู่ส่วนไหนของประโยค

คน: boy (เด็กผู้ชาย), girl (เด็กผู้หญิง), woman (ผู้หญิง), Morgan (มอร์แกน), Jennifer (เจนนิเฟอร์)

สัตว์: cat (แมว), rabbit (กระต่าย), Bengal tiger (เสือเบงกอล)

สิ่งของ: desk (โต๊ะ), ruler (ไม้บรรทัด), bottle (ขวด), wallet (กระเป๋าสตางค์)

สถานที่ : school (โรงเรียน), train station (สถานีรถไฟ), MIS Publishing Company
(บริษัทสำนักพิมพ์เอ็มไอเอส)

หน้าที่ของคำนาม มีดังนี้

1. ทำหน้าที่ประธานของประโยค

ตัวอย่างเช่น **The dog** barks. (สุนัขเห่า)

dog ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค

*ข้อสังเกต : คำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน จะวางไว้หน้ากริยาเสมอ

เราใช้คำนำหน้าคำนาม The ในการชี้เฉพาะ เนื่องจากทั้งผู้พูดและผู้ฟังนั้นรู้กันแล้วว่าหมายถึงสุนัขตัวไหน แต่ถ้าเราพูดถึงสุนัขตัวหนึ่งขึ้นมาลอยๆ เราไปจะใช้ A dog barks. ค่ะ

2. ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค

ตัวอย่างเช่น **A man hit the dog.** (คนตีสุนัข)

dog ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค

hit ในประโยคนี้ทำไมมีการเติม s ตามประธาน a man ซึ่งเป็นเอกพจน์ เพราะว่าป็นกริยาช่องที่ 2 ในรูปอดีตค่ะ *ให้จำไว้เสมอว่ากริยาทั้ง 3 ช่องของ hit นั้นมีรูปเหมือนกัน

3. ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มของ **Verb to be** (รวมทั้ง **Linking Verbs** ตัวอื่นๆ)

ตัวอย่างเช่น **This is a dog.** (นี่คือสุนัข)

dog เป็นคำนาม ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มของกริยา **is** เพื่อให้ประโยคสมบูรณ์

4. ทำหน้าที่เป็นกรรมของคำบุพบท (**Preposition**)

ตัวอย่างเช่น **A man gives a bone to the dog.** (ผู้ชายคนหนึ่งให้กระดูกแก่สุนัข)

dog ทำหน้าที่เป็นกรรมของคำบุพบท **to**

*ข้อสังเกต : คำนามที่เป็นกรรมของบุพบทใด ให้วางหลังคำบุพบทนั้น

คำสรรพนาม (Pronoun) คือคำที่ใช้เรียกแทนคำนาม เพื่อหลีกเลี่ยงการพูดซ้ำๆ เมื่อเรากล่าวถึงคำนามนั้นๆ อีกครั้ง อีกทั้งยังทำให้ประโยคสละสลวยขึ้น ส่วนจะมีรูปร่างอย่างไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับความหมายและตำแหน่งในประโยคละ ตัวอย่างเช่น

She เป็นสรรพนามใช้แทน **Somsri** ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค
คำสรรพนามที่ใช้เป็นประธานของประโยค เรียกว่า *สรรพนามประธาน*

her เป็นสรรพนามใช้แทน **Somsri** ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค
คำสรรพนามที่ใช้เป็นกรรมของประโยค เรียกว่า *สรรพนามกรรม*

